SELİN SÖĞÜTLÜGİL İLE ÇOK ÖZEL

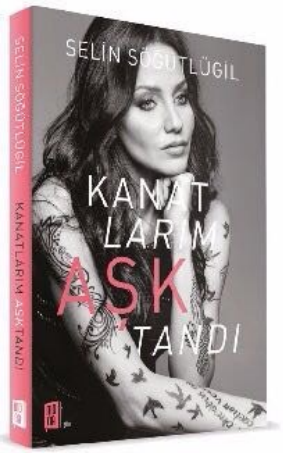

Londra Ulusal Arazi Okçuluğu Cemiyeti üyesi, Yelkenci, Atlet, Yüzücü ve Kansersiz yaşam derneği sporcu meleği; maratoncu Selin Söğütlügil, "Kanatlarım Aşktandı" adlı şiir kitabıyla edebiyat dünyasına oldukça sağlam bir adım attı. Söğütlügil'le Edebiyat, Spor ve Yaşam Sevgisini konuştuk...

İlk sorumuz biraz güncel olacak... Geçtiğimiz günlerde (13 Şubat Cumartesi) Zorlu Center D&R'da ilk imza gününüz vardı. Katılım gayet yüksekti... Biraz bize ilk imza gününüzü ve hissettiklerinizi anlatır mısınız?

Çok güzel geçti, tüm gelen okurlarıma, dostlarıma içten teşekkür ederim. Ayrıca, Sayın Çevik Bir Paşa ve ailesinin katılımlarıyla onur duyduğumu belirtmek isterim.

Şiiri nasıl yazıyorsunuz, neler hissediyorsunuz ve harekete nasıl geçtiniz?

"Ruhumu harekete geçiren bir şey var; Bu bir ateş ya da unutulmuş kanatla." demişti Pablo Neruda. Ben de yazarken kendimi bir kâşif gibi hissederim. Sanki ruhumu harekete geçiren o ateş dolu kanatlarla her kalemi elime alışımda yaşamı ve yaşamda varoluş sebebimi, sözcüklerin, anlamların ve duyguların içinde bulmaya çalışan o heyecanlı kâşif gibi...

Siz günün hangi anında daha rahat yazarsınız ve bulunduğunuz ortamın buna bir etkisi olur mu?

Anlar kadar mekânlar da yazdırır bana; evet... Seneler önce okuduğum Yahya Kemal'in "Gece" adlı şiiriyle "Bir gün Kandilli'ye taşınacağım ve o mehtabı buradan seyredeceğim" demiştim. Bu iki ay önce gerçek oldu. Bitirmekte olduğum ilk romanım Simurg'un konusu da burada geçiyor... Yazı masamdan her Aşiyan'a bakışımda ve her mehtapta, Yahya Kemal'i, Ahmet Hamdi'yi rahmetle anıyorum. Günün tan vaktini ve gecenin durgun karanlığını hiçbir şeye değişmem, en güzel yazdığım saatlerdir o anlar. Ama benim için o anları hangi mekânda yaşadığım da bir o kadar önemlidir ve ortamla özdeşleşmek harika bir duygudur. Çünkü mekânlar, ortamlar o anın ruhunu yaşatırlar ve yazdırırlar bizlere...

Kalem, kâğıt ve siz... Bize biraz bu üçlüyü anlatır mısınız.. ?

Kalem ve kâğıt ve Ben!... Kulağıma nasıl da hoş geldi (içten bir tebessüm)... Yazarken kâğıdın dokusunu hissetmeniz, mürekkebin parmaklarınıza dokunuşu, sözcüklerin akarak kâğıda dökülüşü. İşte bu büyülü bir Aşktır, vazgeçemezsiniz... Kâğıt ve kalemin birlikteliğinden çıkan o hülyalı rayihayı ise yine hiçbir şeye değişmem...

Yazdıklarınızdan en çok sevdiğiniz bir iki dizeyi bizimle paylaşır mısınız?

Tabii, seve seve. "Yaşamın her anında aşk gizlidir aslında. Ve bu anların arasında en büyük aşklar eşsiz devrimler gibi başlar... Akıl durur; ruh sarsılır; bedenin her bir hücresinde şimşekler çakar. Yürek; kanatlı bir kuş gibi aşkla kanatlanır, aşkla başkaldırır; aşkla yaşar."

Sizin Londra da Yüksek Lisans yaptığınızı biliyoruz, bu çalışmalarınız senaryo ve prodüksiyon üzerine değil mi? Ve yakın gelecek için planlarınız nelerdir?

Evet, TV, Tiyatro Senaryo & Prodüksiyon Yüksek Lisansı... Regents Üniversitesi'nde oldukça deneyimli hocalarımızla sürüyor... Son olarak Amerikan Gothik Edebiyatı üstatlarından Edgar Allan Poe'nun "Gammaz Yürek" adlı hikâyesini TV ve tiyatroya adapte ettik. Şimdi sırada Honkonglu yönetmen Wong Kar Wai'nin "In The Mood For Love" adlı eserinin uyarlaması var... Keşif niteliğinde, heyecan verici çalışmalar oluyor hepsi benim için... Bazen günlerce araştırmanız gerekiyor, aslında "yaşam boyu" öğrenci kalmalı hayatta... Bitirmekte olduğum 'Simurg' adlı romanımla kabul edilmiştim programa, eş zamanlı olarak onu da senaryolaştırmaktayım. En büyük idealim güçlü bir yapımla onu sinemaya taşımak.

Bize Simurg'un konusuyla ilgili bir ipucu verme şansınız var mı?

İranlı büyük ozan Bin Attar'ın 'Mantıku't-Tayr' adlı eserinden esinlendiğim Zümrüd-ü Anka Kuşu efsanesinin; 1960'larda genç bir kadının yaşamdaki zorlu manevi yolculuğuna uyarlanmış versiyonu...

Gerçek Aşk'tan aldığı güç ile; her türlü zorluğa rağmen kendi külleri üzerinden yeniden doğan Aylin'in hikayesi... Varoluşçu ve romantik bir yaşam yolculuğu aslında... Çünkü en büyük yolculuk; kendimize, özümüze ve kendi gökyüzümüze yapılandır.

Sizin bedeninizde taşıdığınız kuş motiflerinin bununla bir bağlantısı var mı?

Bütünüyle onunla alakalı... Simurg; 30 kuş demektir Farsça. Efsanenin sonunda Kaf Dağı'na varabilen 30 adet kuş kalır. Aradıkları kurtarıcı kendileridir ve yaptıkları gerçek yolculuk, sadece aşkla kendi maneviyatlarına yaptıklarıdır. Sonuçta onların her biri birer Simurg'tur... Ben o aşkı ve o 30 kuşu tenimde taşıyorum ve Zümrüd-ü Anka'nın motifi de kalem tuttuğum sağ kolumda hep benimle. Romanım çıkmadan onları bir anlamda ruhumla özdeşleştirmek istedim...

Okçuluk, yüzme ve yelkenle ilgileniyorsunuz… Bize biraz anlatır mısınız?

Büyük keyifle... Yaşamımızı içselleştirdiğimiz ölçüde keyif alırız hayattan. "Niye bu yaşamdayız?" sorusunun cevabı işte burada yatar. Okçuluk şiir yazmak gibi, kısa sürede en yoğun halinizle odaklanır, hedefe ulaştığınızda ise tarifi imkânsız bir haz duyarsınız. Yüzme ve yelken ise, edebiyatın derin sularında yavaş yavaş keyifle kaybolmak gibidir. Huzurla ruhunuza siner, her kulaçta ve her tramola da ayrı duygu rüzgarlarıyla devinerek...

Bir de maraton var hayatınızda… Ve Kansersiz Yaşam Derneği'nin Sporcu Meleğisiniz...

Evet... Kendimi bildim bileli koşuyorum. Çocukken başladım, derken zaman içinde kimliğiniz renklenerek derinleşiyor, genç kız oluyorsunuz derken anne... Kadın olmak dünyada bize bahşedilmiş büyük bir bereket... Çünkü üretiyorsunuz sürekli... Ve her şeyden önce yaşama sonsuz bir sevgi üretiyorsunuz...Her maraton sonrası değerli yavrularım Dila, Cana ve Ata'nın gururla boynuma atlayışı, yine aynı sevgiden... Büyük bir hazine benim için... Bu ruh haliyle yaşama kendimce biraz daha sarılabilmek adına, koşu sevgimi yardım kampanyalarına ve vakıflara katkı sağlamak amacıyla hayata geçirmek istedim. O zaman attığınız her adımın size yaşattığı duyguyu anlatmak inanın zor. 2016'daki ilk koşumu Nisan ayında gerçekleşecek olan, Uluslararası Londra Virgin Maratonu'nda büyük bir onurla Türk Kansersiz Yaşam Derneği adına gerçekleştireceğim. Şişli Etfal Hastanesi'nde çocuk hastalarımız için yapılacak olan onkoloji ünitesine büyük ihtiyacımız var. Bunu #YASAYANBİLİR duyarlılığıyla derneğimiz başlattı... Bu vesileyle tüm sevgi dolu yürekleri yardım kampanyamıza desteğe davet ediyorum.

Bu kamnpanya için kimlerden destek alıyorsunuz?

Petek Kışlalı ve Dida Kaymaz'ın içten destekleriyle kollektif bir sinerji oluşturduk. Çünkü birlikten kuvvet doğar.

Katılımcıların; 'SELİN' yazarak 4381'e gönderdikleri her mobil mesaj da kampanyanıza ulaşacak öyleyse?

Evet, kesinlikle… Duyarlılığınız için teşekkür eder Yardım için koşacağımız yollar hiç bitmesin demek isterim.

Bunların hepsini nasıl sığdırıyorsunuz yaşamınıza?

Sabah 06.00'da güne başlar, oldukça geç yatarım. Makul bir planlama günün daha bereketli akmasını sağlıyor, arada aksattığım olsa da bu planıma uyarım. Sabahları meditasyon ve yogadan vazgeçmem. Samimiyetle belirtmeliyim ki arada "Günler 24 değil de, 36 saat olsa" dediğim de olmuyor değil. (içten bir kahkaha…)

Siz sosyal medyada takipçileriniz tarafından Melek, Pocahantas, Tomb Raider hatta film kahramanı Nikita olarak adlandırılıyorsunuz... Şair ve yazarsınız, senaristsiniz, öğrencisiniz, sporcusunuz, annesiniz… Tüm bu tanımlarınızın yanı sıra ulu önder Atatürk'ün amcazadesisiniz... Böylesine bir kan bağı size farklı sorumluluklar hissettiriyor mu?

Saydığınız böylesine güzel tanımlarıma önce teşekkür ederim. Evet, Mustafa Kemal Atatürk'ün amcası Kızıl Hafız Mehmet Emin Efendi'nin torunlarıyız. Onunla olan kan bağımızın bize verdiği şeref, mutluluk ve coşkunun yanı sıra çok derin bir sorumluluk bilinci ile yetiştik. Atatürk salatanatı kaldırmıştır. Onun akrabası olma bilinci bizde bir eylemler bütünlüğü içinde çok çalışarak, öğrenerek, üreterek, sevgiyle paylaşarak ve tarihi değerlerimize ne pahasına olursa olsun sahip çıkarak gerçekleşir.

Neden yazmak istediniz? Sizi edebiyata ve yaşama boylesine tutkuyla baglayan olgu nedir? Ve sizce aşk nedir?

Anlatmak istedim hep!... Çocukluğumdan beri... Zamanın ne icinde ne de Tanpınar'ın deyimiyle büsbütün dışında kalmadan anlatmak... Yekpare bir anın o müthiş akışında kalarak, bir tüy gibi hafif bir kanat boyu çoşkulu o masmavi göğün ışığına dokunarak anlatmak...

Daha küçücükken babamla el ele yaptığımız rutin gezilerimizin benim gönlümde apayrı bir yeri vardı... Bunlardan bir tanesi senede birkaç kez ziyaret ettiğimiz Aşiyan Kabristanı'na yapılandı. 8 yaşından itibaren her hafta babamın bana seçtirerek ezberlettiği ve aile meclisinde okuttuğu şiirlerin sahiplerine, Ahmet Hamdi Tanpınar'a, Yahya Kemal'e, Orhan Veli'ye yapılan o vefa ziyaretleri... Vefa olarak adlanabilir ancak, çünkü bir sanatçının evrene Aşk ekmesi, onu algılayan varlığın ona minnet ve vefa sunması ile ancak lütuf bulur..

O zamanlar, her okuduğum dize, hissettiğim her duygu içimde saklamak istediğim o yoğun coşkular hüzünler biraz taşan ve biraz boşalan ruh halimle beni mutlu ederdi... Ve Evet! Bir gün karar vermiştim artık! Ben de anlatacaktım... Ben de yazar olacaktım... Bu istek içimde hiç durmayan bir coşkuyla çoğaldı hep...

Peki oyleyse zamanin ne icinde ne de Tanpinarin deyimiyle busbutun disinda kalmadan , Aşk'ın bana göre ne olduğunu o masmavi gogun mavi isigina dokunarak anlatmak istersem;

Ask; tektir ve her seydir... Temeldir, ışıktır, zil'dir, sal'dır, gül'dür... Bütündür, kanattır, tüydür... Biraz mavi, biraz kırmızıdır...

Bence yaşamın tüm ifadesi bu sözcükte saklı... Ve evet, itiraf etmeliyim ki artık, çocukluğumdan beri anlatmak istediğim her şeyin içinde o var... Bir gün bana neden yazmak istedin diye sorarlarsa bu soruya vereceğim tek cevabın, "Kanatlarım Aştandı" olduğu gibi...

Bu vesileyle tüm bayan okurlarımızın 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nü kutlarım.